

TRO & MISSION

TEMA:
BEGEJSTRING

> SIDE 24

**Søren har rundet
ti år på posten som
generalsekretær**

> SIDE 10

**LM FIK ET STÆRKERE REGNSKAB
END FORVENTET I 2025**

> SIDE 18

**TANZANIERE FÅR AMBITIONER
OM BEDRE MULIGHEDER**

> SIDE 20

**DE FIK KALD TIL JOBMISSION I
GRØNLAND**

> SIDE 38

HUSK NU!

SIDSTE FRIST FOR TILMELDING ER DEN 23. APRIL.

TILMELD DIG VIA QR-KODEN

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU

Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU

Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK

Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE

Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?

DESIGN & MAKER

Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT

Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her

Løgumkloster
efterskole
og fri
fagskole

INDHOLD

- 6 Fire generationer i det samme menighed

10 PORTRÆT

Generalsekretær for LM: "Det er vigtigt at bruge tid på at lytte"

18 LM RUNDT

- > Tanzaniere får ambitioner om bedre muligheder
- > 20-års jubilæum i LUMI Genbrug Agerskov

24 TEMA: BEGEJSTRING

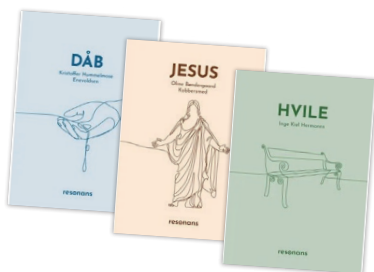
- > Voxpop: Hvad begejstrer dig?
- > Begejstring er en gave fra Gud
- > Evighedsdimensionen skaber begejstring i hverdagen

32 KIRKEN VERDEN RUNDT

- > Kristne er for føjelige over for Islam
- > Vækst trods vold og teologisk splittelse

34 ANMELDELSE

Bogserie, der tager fat på centrale spørgsmåle om kristen tro og hverdagsliv

PORTRÆT

- 38 Leder af Sømandshjem i Aasiaat

- 43 Det er her, det sker – Legestuen Hjertorum i Hillerød Frimenighed

IVAN BACH JAKOBSEN

KONSTITUERET ANSV. REDAKTØR

IBJ@DLM.DK

KULTUR ELLER ÅNDELIG DOVENSKAB?

Vi missionsfolk er ikke kendt for at være de mest sprudlende og begejstrede mennesker. Hvorfor egentlig ikke? Er det blevet en dyd for os at lægge en dæmper på glæden over det, vi har fået i mødet med den opstandne frelser?

Jeg ved ikke præcis, hvor den afdæmpede tradition stammer fra. Men jeg ved, at vi har al mulig grund til at glæde os og til at juble. Som kristne står vi i en virkelighed, der ikke afhænger af omskiftelige tider og ydre omstændigheder. Krig, uro og nød i verden kan ikke tage begejstringen fra os over, at Jesus har frelst os.

Eller kan det? Er vores manglende entusiasme i virkeligheden et resultat af åndelig dovenskab, tradition eller kultur eller måske af, at vi i praksis ikke ser noget at være begejstrede over? Hvis det er tilfældet, står vi med et problem, som kalder på handling.

Der fortælles om meget rige mennesker, som samtidig er beryggede for deres nærighed. De får ingen glæde af deres rigdom. Glæden består alene i at betragte den – ikke i at bruge den. Og dermed kommer de, trods deres velstand, til at fremstå som fattige.

Er vores manglende åndelige begejstring et udtryk for noget lignende? En form for følelsesmæssig nærighed? Lever vi midt i Guds overflod af velsignelser, men holder os tilbage fra at dele ud – og fra at vise vores glæde?

BEGRÆNS IKKE GLÆDEN TIL HØJTIDEN

Måske er det tid til at sætte et nyt mål. Det er bedre, at nogen må opfordre os til at dæmpe vores begejstring, end at de slet ikke lægger mærke til den. Slip glæden løs, og lad den smitte din sidemand, din ægtefælle, din ven, din kollega – enhver du møder. *Jesus lever, og jeg har mødt ham.* Lad det være ekkoet af dit liv.

Jesu liv på jorden gik ikke stille af sig. Hans liv, død og opstandelse fejrer vi hvert år i påsken – men det må ikke blive ved højtiden. Det må bæres med ind i hverdagen med glæde og begejstring.

Det er en misforståelse, at det er en dyd at skjule sin glæde. Tværtimod kan det blive en slags fornægtelse af ham, der har givet os alt – og som gør det muligt for os at leve som frelste syndere, der ejer al Himlens åndelige rigdom og velsignelse.

Børnelejrtema 2026:
Hvem er Gud?

Juniorlejrtema 2026:
Hvem er Jesus?

**GRATIS LEJROPLÆG SOM
HJÆLP TIL LEJRLEDERE**

Ligesom sidste år har LMBU ud-
sendt til lejroplæg forud for somme-
rens lejre: et til børnelejr og et til ju-
niorlejr.

"Det gør vi, fordi vi har fået positiv
respons på oplæggene fra sidste år.
Flere lejrledere fortæller, hvordan
de har haft gavn af dem," siger bet-
weenkonsulent Katrine Houler.

Hun fortæller, at som noget nyt er
der i år oplæg til gruppesamlinger i
lejroplægget til juniorer.

"Jeg har selv oplevet, at det funge-
rer godt som et supplement til bibel-
timerne, at juniorerne har mulighed
for at snakke med en leder om det,
de hører."

De to lejroplæg ligger gratis til-
gængeligt på www.vejen.org under
"gratis smagsprøver".

ONLINE GUDSTJENESTE NUMMER 300 PÅ FEM ÅR

Søndag den 19. april prædiker Henrik Nymann Eriksen ved Norea Medimissions on-
line gudstjeneste nummer 300. Hver gudstjeneste har mellem 1.000 og 2.000 seere.

Den første gudstjeneste blev sendt den 22. marts 2020, få dage efter at Danmark
blev lukket ned på grund af corona, og med undtagelse af nogle uger hen over som-
meren sender de en ny gudstjeneste hver søndag.

BØNNEPODCAST GIVER PUSTERUM

"Pust" er TilLiv.dk's nye, daglige bønnepodcast. Det første afsnit udkom den 1.
marts, og siden er der kommet et afsnit hver dag.

Hvert afsnit er på to til tre minutter og består af en bøn, lidt stilletid og et re-
fleksionsord, som er nogle vers fra Bibelen. Bønnerne er skrevet af en række
forskellige personer, og mange af dem er inspireret af afsnit i Bibelen.

Formålet med podcasten er at give konkret hjælp til liv i Kristus i form af for-
mulerede bønner.

Alle bønner og tekster er indtalt af to frivillige: Emil Koefoed Olsen og Julia
Staugård Jørgensen.

Du kan lytte til Pust på Spotify, Apple Podcast og andre podcastplatforme.

Fremtidssnak og pizzabagning i Peru

De danske og norske missionærer i Peru og Bolivia var samlet til konference i Arequipa den 24.-26. marts.

International missionsleder Christian Lund Pedersen deltog fra Danmark, og han fortæller, at der i alt var syv voksne og fem børn. Fra Norsk Luthersk Misjons-samband deltog Morten Egeland, der er regionsleder for Sydamerika.

De danske missionærer Julie og Emil Solgaard rejser tilbage til Danmark til næ-

ste forår, og dermed ophører LM med at have missionærer fast i Peru. I samtaler med den lutherske kirkes ledere forsikrede Christian Lund Pedersen dem om, at selv om LM ændrer sit engagement og overgår til en venskabsfase, ønsker man fortsat partnerskab med kirken. Han fortæller, at det vakte glæde.

Ud over bibeltimer, samtaler om arbejdet og planer for fremtiden var der også plads til noget socialt og praktisk i pro-

grammet, nemlig et par bage-sessioner.

NLM, der ejer grunden i Arequipa, har oprettet et nyt bageri, og her lavede deltagerne pizzaer og indbagt kød.

Formål med bageriet er dels at skaffe indtægter til grunden ved at sælge bagværket og dels af have noget at servere, når der bliver holdt konferencer på grunden. NLM udlejer nemlig bygningerne – i overvejende grad til kirkelige organisationer.

Stigende søgning til påskelejre på lejrstedet Birkedal. Børn og unge fra Københavnsområdet ser frem til at komme på lejr. Der var 48 deltagere på juniorlejren og over 60 deltagere på teenagelejren – her måtte nogle endda skrives på venteliste.

NY LEDER PÅ LIV OG JOB

Efter en periode som konstitueret leder på ungdomsinstitutionen LivogJob i Stubbekøbing er Ole Beinthin pr. 1. april blevet fastansat som leder. Han overtager stillingen efter Pia Teglgaard Jørgensen, der fremover bliver souschef på institutionen.

Ole Beinthin har solid erfaring som lærer fra både almen- og specialområdet. Herudover har han en teologisk baggrund som studerende på Dansk Bibel-Institut.

Med et stort engagement i arbejdet med unge ser Ole Beinthin frem til at bidrage til at skabe et meningsfuldt og udviklende ungdomsliv for institutionens beboere.

Tre generationer af familien Hansen er samlet til en snak om et komme i den samme lille menighed. De kalder det deres kirkefamilie.

FÆLLESSKAB PÅ TVÆRS AF GENERATIONER

Der er 90 år mellem det ældste og det yngste medlem i familien Hansen, som har deres gang i LM's frimenighed i Randers. Selv om de bor i tre forskellige kommuner, mødes de om søndagen til gudstjeneste i den samme kirke.

TEKST ESTER FRICH DAM-LARSEN **FOTO** ESTER FRICH DAM-LARSEN

De sidder altid ved det samme bord. Det er det første bord i højre side af salen, som af de andre i Randerskirken er blevet døbt Hansen-bordet. For her kan man langt de fleste søndage finde hele fire generationer af familien Hansen, der ud over at dele efternavn, også deler menighed.

"Vi er jo en stor familie," siger Thorbjørn smilende med henvisning til, at de udgør en anelig procentdel af medlemmerne i Randerskirken.

Hver søndag bliver han og konen, Birthe, samlet op på vejen af deres søn og svigerdatter, Mogens og Anne, så de kan følges til gudstjeneste. Desuden kommer Mogens og Annes døtre Tabitha, Naomi og Viola fast i menigheden, selv om de ikke længere bor hjemme. Pigernes to andre søstre, som bor i Aarhus, dukker også op med jævne mellemrum i forbindelse med familiebesøg.

"Det er så trygt, at det er her, man er vokset op. Vi kender de andre i menigheden, og vi kender rutinerne," forklarer Naomi.

Derfor har hun slet ikke overvejet at komme i en kirke med flere jævnaldrende eller med et større udbud af aktiviteter rettet mod unge.

Hendes lillesøster Viola tilføjer:

"Hvis jeg er sammen med nogle venner i weekenden, tager jeg med dem hen i deres kirker. Men så er jeg på besøg. Jeg er ikke hjemme."

AF STED SOM FAMILIE

Siden pigerne var små, har de været vant til, at familien tog i kirke om søndagen. Derfor opfatter de også Randerskirken som deres egen menighed og ikke kun deres forældres.

"Det er jo lidt som at have en ekstra familie," siger Naomi.

Anne forklarer, at de i familien altid har lagt vægt på gode vaner omkring det at gå i kirke, især da pigerne var små.

"Vi har aldrig diskuteret, om man skulle med eller ej, vi gjorde det som en helt naturlig ting," siger hun. Viola uddyber:

Familien Hansen sidder altid ved det samme bord, som af de andre i Randerskirken er blevet døbt Hansen-bordet.

"Vi havde ikke legeaftaler om søndagen. I så fald var det efter kirke."

Selvfølgelig var det ikke uden konflikter, og bilturen bar ofte præg af kaos og larm, når hele familien med fem børn skulle af sted. Naomi påpeger, at hun ikke altid glædede sig til at skulle af sted.

"Men hvis ikke det var blevet en vane for mig som barn, er jeg bange for, at jeg kunne have stoppet med at gå i kirke," siger hun.

"Nu er jeg så glad for det, og det føles helt forkert ikke at tage til gudstjeneste om søndagen. Det hører ligesom til."

Tabithas datter, Maja, er med sine næsten to år det yngste skud på Hansen-stammen. Når hun er med til gudstjeneste, går hun fra det ene skød til det andet og nyder opmærksomheden fra både mostre, bedsteforældre og oldeforældre.

"Jeg vil ønske for Maja, at hun også får sådan et tilhørsforhold til kirken, som jeg har," forklarer Tabitha. Derfor kører hun turen fra Viborg til Randers hver søndag, selv om der er kirker, som ligger tættere på deres hjem.

Da hun og hendes mand, Simon, fik en svær start på livet med et nyfødt barn, oplevede de stor støtte og forbøn fra deres kirkefamilie:

"I kirken skulle jeg ikke lade som om. Jeg var ikke bange for, at de skulle se mit nederlag. Samtidig kunne vi også dele det med dem, da vi kom ovenpå igen."

Tabitha lægger vægt på, at man i menigheden gør brug af muligheden for at dele sorger og glæder, når ordet hver søndag gives frit:

"Det gør, at vi kender hinanden på en særlig måde og har en stor kærlighed til hinanden i kirken."

DEN LILLE MENIGHED

Det kan netop lade sig gøre, fordi Randerskirken er en lille menighed. Mogens anslår, at der kommer 25-30 til hver gudstjeneste. Det afskrækker ikke familien Hansen, som tværtimod holder af det nærvær, som opstår, når man kender hinanden godt.

"Jeg føler mig mere hjemme," siger Birthe, og Naomi fremhæver, at man inden gudstjenesten altid giver hinanden hånden hele vejen rundt.

Men hvis det ikke var blevet en vane for mig som barn, er jeg bange for, at jeg kunne have stoppet med at gå i kirke.

Alle bliver set.

I så lille en menighed bidrager alle med noget, og alle kan bruges. Anne har lært sig selv at spille klaver, fordi der på et tidspunkt manglede nogen til at spille til sangene.

"Og der er plads til fejl. Det gør ikke noget, at man spiller forkert," minder Viola hende om.

Mogens nævner, at i Randerskirken er der ikke så langt fra tanke til handling, hvis man får en ide til en alternativ gudstjeneste eller en aktivitet.

"Det er forholdsvis nemt at komme igennem, hvis man har et ønske," siger han med henvisning til, at et forslag ikke skal igennem adskillige udvalg eller personer først.

Familien er dog opmærksomme på, at der også er svagheder i at være en lille menighed.

"Man kan nemmere gemme sig i en stor menighed," siger Thorbjørn, og Anne supplerer, at man ikke kan snige sig ind og være anonym. Desuden kan arbejdspresset føles stort, når man er få til at deles om opgaverne.

Alligevel opvejes svaghederne af fordelene. Det er de enige om. For når alle har en opga-

ve, mærker man en større grad af forpligtelse. Gudstjenesten bliver et fælles ansvar, som kun kan lykkes, når man løfter i flok.

EN ANLEDNING TIL AT SES

Den fælles deltagelse i gudstjenesten giver familien en hyppig anledning til at ses.

"Rigtig ofte tager nogle af pigerne med os hjem og spiser frokost. Og så vender vi somme tider, hvad vi fik ud af prædikenen," fortæller Anne.

Tabitha lægger vægt på værdien i at have menighedsfællesskab med sin nære familie:

"Det er særligt opløftende at se mine bedsteforældre synge med på sange, som betyder noget for dem. Jeg er taknemmelig for at få lov til at dele kirke med dem."

Familien Hansen har svært ved at forestille sig ikke at være en del af Randerskirken, som de kalder for deres andet hjem. "Så længe vi ikke har fået anden besked, er det her, vi er. Det er her, vi er sat," siger Anne, og resten af familien nikker. Hvis de får anden besked, tager de den derfra. ■

DET ER VIGTIGT AT BRUGE TID PÅ AT LYTTE

Søren Skovgaard Sørensen har været generalsekretær for LM i ti år. Han sætter især stor pris på de mange samtaler med LM'ere rundt i landet. "Forskellighed er en god ting, så længe man prøver at forstå hinanden," siger han.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO ROCHELLE COOTE

Hver gang Søren Skovgaard Sørensen har stået over for noget nyt, har overvejelser, om han evnede det, og om han kunne blive rummet, fyldt i hans tanker. Og hver gang har han fået lov at opleve, at Gud udruster dem, han kalder.

I forbindelse med hans nylige tiårs jubilæum som generalsekretær for Luthersk Mission tænker han tilbage, og han glædes over at opdage, hvordan de tidlige relationer og uddannelsen til maskinarbejder har givet ham vigtig ballast til liv og tjeneste.

KØLEVAND ER VIGTIG, HVIS JERNET IKKE SKAL KNÆKKE

53-årige Søren Skovgaard Sørensen er født og opvokset på et husmandssted i Østermarie på Bornholm. Når han tænker tilbage, er det gået op for ham, hvor meget barndomshjemmet og lokalsamfundet har præget ham.

"Vi nabobørn gik ud og ind hos hinanden, og jeg kom i en tidlig alder til at forholde mig til forskellige værdigrundlag – både åndeligt og

politisk. Det har skabt relationer, der holder endnu."

Før han læste teologi, blev han uddannet maskinarbejder, og i bakspejlet kan han se, hvordan arbejdet på smedeværkstedet lærte ham tålmodighed, fokus på detaljer, og at ting tager tid.

"Hvis jeg ikke giver mig tid til at sætte tingene ordentlig op i fræser og drejebænk, bliver resultatet unøjagtigt, og det kan koste liv," forklarer han.

I arbejdet med jern lærte han også, at det er nødvendigt med kølevand. Ellers hærder det, og værktøjet går itu.

"Det bruger jeg som et billede på, at det er vigtigt at lytte og prøve at forstå, når man er uenige om noget. På den måde kan vi modvirke, at fællesskabet knækker."

Netop det at lytte og prøve at forstå andre har været vigtigt for Søren i alt, hvad han senere har arbejdet med. Både i samtaler med mennesker, der tænker anderledes end han selv, i sjælesorg, ligesom det er også noget, han opfordrer til i for

GENERALSEKRETÆR SØREN SKOVGAARD SØRENSENS STØRSTE ØNSKER FOR LM:

PÅ KORT SIGT

En sund uenighedskultur med plads til forskellighed og lyst til at bruge Bibelen

PÅ LANGT SIGT

At LM vokser som en bedende ressource i mission. Både nationalt og internationalt. Men særligt i de områder, hvor vi ikke har missionærer udsendt.

Særligt at Helligånden driver os til at bede for 10/40-vinduet.

Søren blev ramt af en infektion, der sendte ham på hospitalet i tre uger. Her fordrev han tiden med at læse i Rosenius' samlede skrifter.

eksempel ægteskabsrådgivning.

KALD TIL AT UNDERVISE TEOLOGER I ETIOPIEN

Mens Søren var på smedeværkstedet, blev han flere gange opfordret til at læse teologi. En af hans venner sagde:

"Du skal være et sted, hvor man gider høre på dine prædikener."

"Det havde jeg egentlig også lyst til. Men jeg var samtidig i tvivl, om jeg kunne. Jeg læste ikke bøger som barn, men legede i skoven og hjalp til derhjemme," siger han

Men så blev han ramt af en infektion, der sendte ham på hospitalet i tre uger. Her fordrev han tiden med at læse i Rosenius' samlede skrifter.

"Det tændte et indre kald i mig, så jeg fik mod til at tage en ny løbebane og først tage på LMH, så gå på studenterkursus og endelig læse teolog," siger han og tilføjer, at det gjorde det lidt let-

Ved at lytte og prøve at forstå, kan vi modvirke, at fællesskabet knækker.

Jeg fik hjælp til at se med nye øjne på mig selv, og langsomt fandt jeg kaldet igen til at blive prædikant.

tere, at han ikke trivedes i det ret barske miljø på smedeværkstedet.

Ved siden af studierne på Københavns Universitet fulgte han en række fag på Dansk Bibel-Institut (DBI). I mellemtiden var han blevet gift med Miriam, der havde tanker om at flytte til et af de områder i Danmark med få kristne, for eksempel Fyn. Selv var han åben for, hvad Gud ville bruge ham til. Dog med den begrænsning, at han bad: "Gud, du må gerne bruge mig – bare ikke i Afrika."

Det ændrede sig dog en aften, hvor han sammen med andre studerende på DBI var hjemme hos lærerparret Oddrun og Finn Aasebø Rønne. Den svenske teolog og missionær i Etiopien Agne Nordlander var på besøg, og han fortalte om et stort behov for flere teologer til at undervise.

"Den aften fik jeg et kald, og vi tog kontakt til LM, og i 2004 rejste vi til Etiopien," siger Søren.

"De manglede en til at starte en bibelskole op i Hawassa, og selv om jeg kun var 32 år – og alt for grøn til den opgave – blev vi antaget. Præsidenten for Mekane Yesus Kirken i Etiopien sagde: 'Du skal ikke være underviser, men leder, og så ansætter vi gode folk omkring dig, der kan hjælpe dig med at lede skolen.'"

I første omgang var Søren betænkelig ved det set-up, men på grund af gode kolleger lærte han at trives i det.

"Jeg var som en fisk i vandet, men arbejdede alt for meget og blev til sidst sygemeldt med stress. Gennem det hele lærte jeg imidlertid, at det er vigtigt at brænde for en sag, men ikke så meget, at man brænder ud, og det er noget, jeg kan minde alle LM's ansatte om i dag. Jeg ville bare ønske, at jeg ikke skulle have lært det på den måde, og jeg ville gerne have gjort meget anderledes i forhold til familien, sådan at jeg havde været der mere for Miriam og vores tre små børn."

SOGNEPRÆST MED LM PÅ SIDELINJEN

Allerede efter knap fire år vendte familien

hjem.

"Da vi kom hjem, var jeg slidt og havde ikke brug for at være kirkeligt ansat. Det var svært at fortsætte livet, da vi kom hjem, og det påvirkede også mit Guds billede," siger Søren.

Det var midt i den økonomiske krise i 2008, og han blev ansat i Krifa som karriererådgiver, der kunne hjælpe akademikere, der havde mistet deres job, til nye stillinger.

"Jeg havde seks til ti samtaler hver dag med alle mulige mennesker, og det var meget lærerigt for mig," siger han.

"Jeg fik hjælp til at se med nye øjne på mig selv, og langsomt fandt jeg kaldet igen til at blive prædikant. Det betød, at jeg søgte, da Græsted Kirke slog en stilling som halvtidspræst op."

Som sognepræst havde han hele tiden LM på sidelinjen.

Han kom i en prædikantgruppe, fordi han mærkede, at han havde brug for det som prædikant, og han kom til møde en gang om måneden.

"Jeg havde brug for at høre vækkelsesrøsten og at høre om mission, og jeg tror også, det var sundt for prædikantgruppen at blive mødt med de spørgsmål, jeg stod over for i mødet med mennesker, der havde et andet forhold til kirken," siger han.

Efter seks år fik han en henvendelse fra LM's Landsstyrelse om at søge stillingen som generalsekretær, der netop var blevet ledig. Han fortæller, at hans umiddelbare reaktion var stor usikkerhed.

"Min præstestilling var lige blevet opgraderet til 100 procent, og jeg var meget usikker på, om jeg kunne blive rummet og være mig selv som generalsekretær. Men på den anden side savnede jeg det globale perspektiv i Græsted."

"Flere sagde til mig, at det kunne jeg få i LM, og det endte med, at jeg turde sige ja – i tillid til, at Gud udruster dem, han kalder, og at han giver mig rygdækning til at være den, jeg er."

Søren blev i første omgang ansat på en fem-årig kontrakt og efter det fastansat.

SØREN SKOVGAARD SØRENSEN

53 år

Bor i Nødebo

Gift med Miriam og har tre voksne børn

Uddannet maskinarbejder i 1993

Uddannet teolog i 2003

Missionær i Etiopien 2004-2008

Sognepræst ved Græsted kirke
2010-2016

Karriererådgiver og jobkonsulent
2008-2015

Generalsekretær fra 2016

En sund uenighedskultur betyder, at man har frimodighed til at være uenige. Og her er der i høj grad brug for at lytte og prøve at forstå hinanden.

FRIMODIGHED TIL AT VÆRE UENIGE

Ud over det internationale missionsarbejde er brobygning og det at skabe en sund uenighedskultur meget vigtig for Søren.

"En sund uenighedskultur betyder, at man har frimodighed til at være uenige. Og her er der i høj grad brug for kølevand, altså det at lytte og prøve at forstå hinanden."

Generalsekretæren fortæller, at han virkelig nyder de mange samtaler, han har rundt i køkkenerne hos LM'erne, når han er på prædikenrejser i Danmark.

"Det er utrolig lærerigt og berigende for mig at lytte til, hvilke initiativer der sker rundt omkring. Og jeg er også meget glad for, når man tør være uenige og sige, hvor man oplever, at vi i LM's ledelse rammer ved siden af skiven."

Han minder om en udtalelse af kirkefaderen Augustin, som passer godt som LM's motto:

"Enighed i det væsentlige, plads til forskellighed i det mindre væsentlige, kærlighed i alt."

Søren minder om en udtalelse af kirkefaderen Augustin, som passer godt som LM's motto:

"Enighed i det væsentlige, plads til forskellighed i det mindre væsentlige, kærlighed i alt."

Søren finder også samtaler med kristne fra andre kirkeretninger frugtbare.

"Kirken er kaldet til at være ét i Kristus, og det er en enhed, der er bundet i Treenigheden. Det betyder, at den ikke kan ødelægges, og derfor kan vi godt være sammen og have teologiske drøftelser, uden at de bliver tandløse – og uden at vi behøver være bange for at miste noget af LM's dna," siger han.

"LM's dna er netop det, som også Rosenius bruger meget plads på: at Helligånden viser os, at vi kan være en enhed som syndere, der har brug for forsoning med Gud i Kristus. Det er det, vi er kaldet til at dele ud i verden. Ikke på grund af vores egne liv, men på trods af."

LM'ERNE HAR BRUG FOR BØNNEN FOR DEN LIDENDE KIRKE

Et sted, hvor kirkens enhed kan komme til udtryk, er i forbønnen for hinanden.

"LM har altid været en bedende forening, og vi skal fortsat være en bedende missionsforening – ikke bare en missionsfamilie," siger Søren.

Især ligger det ham på sinde at forøge

bønnen for den lidende kirke. Det syn er styrket, siden han deltog i den fjerde Lausanne-konference, der blev holdt i Seoul i september 2024, og hvor han fik et personligt venskab med tre deltagere fra lande, hvor de kristne oplever forfølgelse.

"Vi må løfte staven for dem – ikke mindst for vores brødre i Indien," siger han med reference til beretningen i 2 Mosebog 17, hvor Gud lader israelitterne sejre i krig mod amalekitterne, så længe Aron og Hur holder Moses' arme med Guds stav oppe i bøn.

Han tilføjer, at LM'erne også selv har brug for bønnen for den lidende kirke, så de også selv bliver sat i brand, og bliver opmærksomme på, hvor kraftcenteret er, og at det er Gud, der har magten.

Som eksempel på, hvordan bøn kan flytte bjerge både hos dem, der beder, og på samme tid i et helt andet land, pe-

ger han på, hvordan missionsbevægelserne i Norge voksede, samtidig med at Kinamissionen rykkede frem i første halvdel af det tyvende århundrede.

VI SKAL BRUGE MENNESKER OMKRING OS

Som tidligere missionær har Søren på egen krop oplevet, hvordan det er at arbejde i et andet land og en anden kultur. Og det er en erfaring, han er glad for at kunne give videre til nuværende missionærer.

"Selvom jeg kun var i Etiopien i fire år, ved jeg alligevel lidt om, hvad det betyder at være som et barn igen og have svært ved at udtrykke sig og at være gæst," siger han og understreger, at det er så vigtigt at erkende, at der er meget, man ikke forstår, og at lytte sig ind på kirkelederne og tage sig tid til at sætte sig ind i deres kontekst.

"Den holdning, at man skal være yd-

myg og lytte sig ind på dem, man er sammen med, er imidlertid også vigtig her i Danmark. Ellers tager man ikke mennesker seriøst."

Generalsekretæren citerer det engelske ordsprog: 'Use it or lose it'.

"Vi skal bruge de mennesker, der er omkring os – også når de gør ting på en anden måde, end vi selv ville have gjort. På den måde fastholder vi de frivillige og ulønnede, som jo udgør 99 procent af LM'erne."

Som eksempel på, hvordan LM's ledelse ønsker at styrke LM ved at lade sig inspirere af anderledestænkende, fortæller han, at der fra årsskiftet er kommet to unge som observatører i Landsstyrelsen.

"Det er guld værd at få de unges mening tidligere i processen. Og muligheden bliver skabt for, at de unge får ejerskab for LM. Så det er ren win-win." ■

Stærkere regnskab end forventet i 2025

Højere indtægter end budgetteret samt lidt **lavere udgifter** end året før bidrager til det gode resultat, siger vicegeneralsekretær Johnny Lindgreen.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN ILLUSTRATION FREEPIK

LM's regnskab for 2025 er nu gjort op og revideret, og vicegeneralsekretær Johnny Lindgreen ser tilbage på et år med mange glædelige overraskelser.

Det samlede resultat endte på et underskud på 52.613 kroner. I mange sammenhænge ville et underskud give anledning til bekymring, men i et regnskabsår, hvor forventningen var et væsentligt større minus, betegner Johnny Lindgreen resultatet som særdeles tilfredsstillende.

Reelt viser regnskabet et resultat, der er 1,8 millioner kroner bedre end forventet. Det skyldes især højere indtægter end budgetteret samt lidt lavere udgifter end året før.

ØGET OPBAKNING FRA BAGLANDET

På indtægtssiden fremhæver Johnny Lindgreen især den store opbakning fra LM's bagland. Gennem flere år har organisationen haft udfordringer med at nå det budgetterede indsamlingsmål på 17,5 millioner kroner. Men i 2025 reagerede baglandet meget positivt på en opfordring i efteråret om at støtte arbejdet økonomisk.

Resultatet blev, at der blev indsamlet over 20 millioner kroner – markant mere end i de foregående år.

”Der er god grund til at takke de trofaste støtter, som har været med til at

nå dette flotte resultat,” siger vicegeneralsekretæren.

BIDRAG FRA LMBU OG LAVERE UDGIFTER

En del af det positive resultat skyldes også, at LMBU, som årligt modtager et driftstilskud, valgte at frasige sig en del af tilskuddet. LMBU vurderede, at de ikke havde behov for hele beløbet for at få deres regnskab til at hænge sammen. I alt drejer det sig om 480.000 kroner, hvilket har bidraget positivt til det samlede resultat.

Derudover er de samlede udgifter faldet med omkring 550.000 kroner, primært som følge af lavere internationale udgifter.

Regnskabet viser også, at projektet omkring Living Hope Center i Cambodja, der har været under opbygning i flere år, nu er på vej ind i en mere stabil driftsfase. Det betyder, at der fremover vil være behov for færre økonomiske ressourcer til projektet.

VÆKST I BÅDE INTERNATIONALE OG LOKALE INDTÆGTER

Den markante stigning i gaveindtægterne på 2,5 millioner kroner kunne give anledning til bekymring for, om midlerne blot var flyttet fra andre formål. Men ifølge Johnny Lindgreen er

det ikke tilfældet.

Indtægterne til det lokale arbejde i Danmark er nemlig også steget – fra 18,4 millioner til 19,5 millioner kroner. Det understreger, at væksten er bredt funderet.

GENBRUGSBUTIKKER YDER VIGTIGT BIDRAG

LUMI-genbrug er igen i år en væsentlig bidragyder til det samlede resultat.

De ni genbrugsbutikker har tilsammen bidraget med 7,9 millioner kroner alene til driften af LM's missionsarbejde, hvilket er en stigning i forhold til året før.

HÅB FOR FREMTIDEN

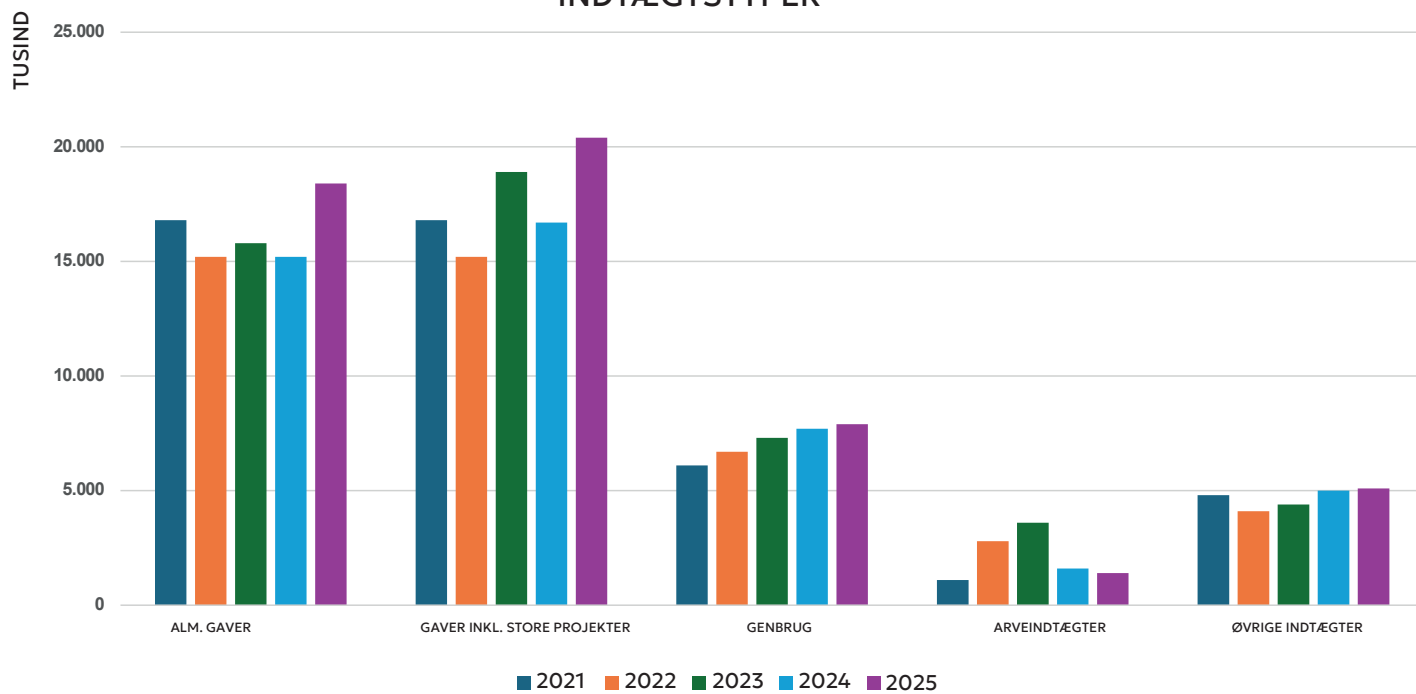
Som ansvarlig for LM's budget og regnskab oplever Johnny Lindgreen, at den store gavmildhed fra støtterne giver ro i arbejdet.

Efter et stort underskud i 2024 og faldende indtægter i de foregående år har der været overvejelser om at reducere organisationens aktiviteter. Men den stærke opbakning i 2025 giver håb om, at det bliver mindre nødvendigt.

Johnny Lindgreen udtrykker stor taknemmelighed for støtten og håber, at giverne også vil bakke op i 2026, hvor behovet fortsat er stort. ■

INDTÆGTSTYPER

AMBITIONER OM BEDRE MULIGHEDER

Et kirkeligt projekt i Tanzania med udgangspunkt i den enkelte menigheds egne ressourcer nedbryder skel og skaber vækst i lokalsamfundet og bedre muligheder for den enkelte.

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO OLE MALMGAARD

I landsbyen Fukayosi, som ligger et stykke nord for Dar es Salaam i Tanzania, sker der mange positive ting, og kristne og muslimer arbejder sammen om projekter, der er til gavn for lokalsamfundet.

Det er alt sammen frugt af projektet Church og Community Mobilization Process (CCMP), på dansk menighedsbaseret diakoni.

Det fortæller missionskonsulent Ole Malmgaard, som netop har besøgt Fukayosi på en tur arrangeret af Den Lutherske Kirkes Stift i området.

UDGANGSPUNKT I EGNE RESSOURCER

Ole Malmgaard forklarer, at CCMP tager udgangspunkt i den enkelte menigheds egne ressourcer og de behov, der

Projektet får deltagerne til at tænke større og giver dem ambitioner om at forbedre egne muligheder for at skabe vækst og hjælpe lokalsamfundet.

er for udvikling i deres lokalsamfund.

Gennem bibelundervisning lærer deltagerne, hvordan de kan være med til at skabe lokale forandringer for dem selv, i menigheden og til gavn for samfundets svageste – også uden for kirken.

Ved besøget i Fukayosi oplevede han, hvordan projektet får deltagerne til at tænke større og giver dem ambitioner om at forbedre egne muligheder for at skabe vækst og hjælpe lokalsamfundet.

For eksempel har en kvinde, der tidligere solgte et kilo mandazi (olieboller, red.) om dagen, nu fået mod til at lave og sælge 25 kilo.

”Hun har tjent så meget, at hun har fået råd til at bygge et nyt hus. Og hun skaber arbejdspladser i lokalsamfundet, da hun har mange unge ansat til at hjælpe til,” siger Ole.

FÆLLES OPSPARING OG DEMOKRATISK INVESTERING

Et konkret resultat af projektet er fem låne-/sparegrupper i byen med otte til ti medlemmer i hver.

Grupperne består af både kristne og muslimer, og det er også med til at nedbryde skel imellem de to befolkningsgrupper.

De mødes hver uge til et møde, som kir-

ken lægger lokaler til. Her laver de en fælles opsparing og bestemmer på demokratisk vis, hvad pengene skal investeres i.

STORE SUMMER I FÆLLESKASSEN

Netop fordi de sparer op i fællesskab, er det ikke ubetydelige midler, de kan samle sammen, oplevede Ole.

”I en gruppe lægger hvert medlem 15.000 tzs. i fælleskassen hver uge. Det svarer til 45 kroner, og det løber hurtigt op,” siger han.

Alle grupperne har store summer opsparet, og den gruppe med flest penge – 19 millioner tzs. – har investeret i ananasproduktion.

”Sidste år købte de en mark på to hektar, som de plantede til. I år investerer de i gødning, og til næste år kan de høste,” siger Ole.

POSITIV VIRKNING PÅ DET MELLEMMENNESKELIGE PLAN

Ud over at investeringerne og væksten er rigtig positiv for lokaløkonomien, giver samarbejdet meget på det menneskelige plan.

Missionskonsulenten fortæller, at en muslimsk kvinde sagde til ham:

”Før kendte vi vores naboer af navn. Vi vidste, hvem der er kristne, og var venner på skrømt. Men nu er vi ægte venner og deler liv, når vi arbejder sammen.”

CCMP-projektet har også kastet nyt lys over, hvad fattigdom er.

”Fattigdom er ikke mangel på penge, men at mennesker er fanget i manglende viden,” siger den muslimske formand for en af låne-/sparegrupperne. ■

Projektet CCMP i byen Fukayosi blev sat i gang for godt fire år siden af den Lutherske Kirke i Tanzania i samarbejde med Luthersk Mission og med støtte fra CKU - Center for Kirkeligt Udviklings-samarbejde.

I begyndelsen var LM-missionær Charlotte Bech med som konsulent på projektet.

Hun bor imidlertid ikke i Tanzania længere, og nu står Den Lutherske Kirke i Tanzania (ELCT) selv for projektet.

To muslimske kvinder og diakoni-medarbejderen fra stiftet foran den ananasmark, deres låne-/sparegruppe har investeret i – og som de forventer at kunne høste næste år.

LUMI Genbrugs jubilæum blev fejret med stor festivitas og med udsalg i butikken.

Godt gang i handlen ved 20-års jubilæum i LUMI Genbrug i Agerskov

Onsdag den 1. april fejrede LM's første genbrugsbutik, der ligger i Agerskov, 20-års jubilæum.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN FOTO LUMI GENBRUG

Der var ekstra travlt i LUMI Genbrug i Agerskov i dagene op til påske. Anledningen var butikkens 20-års jubilæum, som blev markeret den 1. april.

I forbindelse med jubilæet blev alle varer sat ned med 50 procent, hvilket tiltrak mange kunder og skabte livlig aktivitet i butikken.

"Der var rigtig godt gang i handlen," fortæller leder af LUMI Genbrug i Agerskov, Tage Steffensen.

FÆLLESPROJEKT FOR HELE AFDELINGEN

Butikken drives af omkring 40 frivilli-

ge medarbejdere, som alle bidrager til driften.

De er samtidig bevidste om, at LUMI Genbrug er et fælles projekt for hele afdelingen i Luthersk Mission, der dækker størstedelen af Sydjylland.

Genbrugsbutikken er afhængig af donationer fra baglandet, og ifølge de frivillige er det netop denne opbakning, der har sikret en stabil drift gennem alle 20 år.

Jubilæet blev fejret med stor taknemmelighed over for de mange mennesker, der har bidraget til, at LUMI Genbrug fortsat er en aktiv del af lokalmiljøet i Agerskov og resten af Sønderjylland.

OVERSKUD GÅR TIL LM'S INTERNATIONALE ARBEJDE

Overskuddet fra butikken går til Luthersk Missions internationale arbejde, hvor der ydes hjælp og bringes håb til mennesker i mange lande i sårbare livssituationer gennem både omsorg og forkyndelse.

I det seneste regnskabsår havde LUMI Genbrug i Agerskov en omsætning på 973.789 kroner. ■

ENTUSIASTISK LUMI-MEDARBEJDER LØSER ALLE UDFORDRINGER

EN DAG KOM NOGLE GÆSTER, DER VAR PÅ KRO- BESØG I AGERSKOV, PÅ BESØG I LUMI. DE FANDT FORSKELLIGE SMÅTING I BUTIKKEN, MEN FORELSKEDE SIG OGSÅ I NOGLE MØBLER, SOM DE IKKE LIGE KUNNE HAVE I DERES BIL.

DET PROBLEM BLEV LØST, DA EN MEDARBEJDER SOLGTE SIN TRAILER TIL DEM, OG SÅ KUNNE DE KOMME HJEM MED ALLE HERLIGHEDERNE.

TEMA:
BEGEJSTRING

**"JEG ELSKER
AT SYNGE"**

HVAD GØR DIG BEGEJSTRET I DIT LIV SOM KRISTEN?

Fire LM'ere fortæller, hvad der giver dem en særlig glæde i livet som kristen

TEKST KAJA LAUTERBACH, IVAN BACH JAKOBSEN FOTO PRIVAT

Inger Eriksen, 90 år, Herlev

Det er en stor glæde for mig at læse i Bibelen, og det får jeg heldigvis mere og mere tid til, efterhånden som årene går.

Jeg ved nemlig, at det er Guds ord til mig. Også når jeg ikke får så meget ud af det – eller ikke kan huske det. Og det gør mig glad, at han taler til mig.

Det er godt at læse sammen med andre, men det giver allermest, når der er stilhed, ro og tid. Så oplever jeg, at tingene bliver større, og jeg får noget, jeg kan leve videre på i flere dage, og som somme tider kan løfte stemningen, når det er lidt gråt.

Pludselig ser jeg et ord, der siger: "Du er kongebarn. Nu må du vågne op og glæde dig over det, du har."

Når jeg læser en bibeltekst, får jeg også tit en sang i hovedet, der passer til emnet. Jeg har jo efterhånden et stort forråd at tage af. Så går jeg og synger ind-

**"DU ER KONGE-
BARN. NU MÅ DU
VÅGNE OP OG
GLÆDE DIG OVER
DET DU HAR."**

vendigt, for stemmen er ikke så god mere.

Jeg får virkelig lyst til at fortælle om det, når jeg har haft sådan en oplevelse, hvor Gud minder mig om bibelvers og sange. Det gør mig glad at kunne dele det med familie og venner.

Maja Munch, 8 år, Hillerød

Det er fedt at være i børnekirke, fordi vi hører om Gud.

Jeg kan godt lide at høre historierne fra Bibelen, men bliver ekstra glad, når lederne nogle gange gør lidt mere ud af det og for eksempel bruger Duplo-figurer, billeder eller skuespil til at forklare tingene.

Så bliver det nemlig lidt nemmere at forstå.

Det gør mig også glad, når der er sjove aktiviteter bagefter historierne.

Jeg elsker at synge og synes, det er rigtig dejligt at synge i kirken.

Det gør mig bare så glad. Hvis jeg altså kender sangene.

Jeg er også glad for at høre sange om Jesus. Engang, hvor jeg satte sange på derhjemme, som jeg kendte godt og kunne synge rigtig meget med på, blev jeg så glad, at jeg bare måtte stå op og danse. Jeg prøvede på at sætte mig ned – men det ville ikke lykkes.

"JEG MÆRKER GLÆDEN OG BEGEJSTRINGEN VED, AT JEG BLIVER STILLE OG RØRT"

Pernille Koefoed-Hessellund, 44 år, Sædding

Jeg bliver glad, når jeg hører en god prædiken eller taler om tro med mine børn – det betyder virkelig meget for mig. Det gør indtryk at opleve, hvordan forkyndelsen af Guds ord sætter noget i gang.

For nylig var jeg med på en stilleweek-end sammen med eleverne fra Sædding Efterskole. Det gjorde mig virkelig glad at se, hvordan de fik lyst til og behov for at komme til samtale og tale om tro – at der sker noget i dem.

Og selvfølgelig er det helt fantastisk at opleve, når et menneske kommer til tro på Jesus.

Jeg mærker glæden og begejstringen ved, at jeg bliver stille og rørt. Samtidig kan jeg også længes efter, at ordet taler til mig. For mig ligger der en stor forventning i det regelmæssige: rutiner og strukturer. Regelmæssige andagter giver mig både stor glæde og tryghed.

Den glæde og de erfaringer, jeg selv har fået, har jeg mulighed for at give videre gennem andagter på efterskolen, hvor jeg arbejder. Det føles helt naturligt at dele det, jeg selv er blevet glad for.

I den kirke, jeg kommer i, er der også gode muligheder for at dele vidnesbyrd og glæden med dem, jeg er i fællesskab med. Jeg over mig også i at give de prædikanter, jeg lytter til, respons på deres prædikener.

"DET GØR MIG SÅ GLAD, NÅR JEG KAN GIVE NOGET OG SELV FÅ NOGET IGEN"

Benjamin Sejergaard, 21 år, Videbæk

Jeg bliver glad, når jeg kommer i det kristne fællesskab, fordi vi har alle et forhold til Jesus.

Vi LMU'ere er fra 14-26 år og er forskellige steder i livet med forskellige aldre og job. Det er mennesker, som jeg nok ellers ikke ville snakke med – i hvert fald ikke alle sammen – men det, at vi alle sammen har den samme fællesnævner, gør, at vi har et fællesskab og har noget at være sammen om.

Vi har også hver især forskellige erfaringer fra livet med Jesus, som vi har mulighed for at dele, så vi trøster og styrker hinanden. Det gør mig så glad, når jeg kan give noget og selv få noget igen.

Som formand for LMU mærker jeg også glæden, når folk bliver ved med at komme torsdag efter torsdag. Det viser, at de føler sig velkomne, og at det betyder noget for dem.

Jeg glæder mig også altid selv til LMU, og ligegyldigt hvordan jeg har det, bliver mit humør tit godt af at komme til LMU.

Begejstring er en gave fra Gud

*“Vær ikke sørgmodige, for glæden fra Herren giver jer styrke!”
(Nehemias' Bog 8,10).*

TEKST ROCHELLE COOTE ILLUSTRATION ROCHELLE COOTE BIBELCITATER BIBELN PÅ HVERDAGSDANSK

Når man kigger i en ordbog for at se, hvad ordet begejstring betyder, står der: at være meget glad, inspireret eller interesseret i noget. Det beskriver en tilstand af en stærk, positiv følelse – at være entusiastisk, henrykt og positivt stemt.

Oftentimes tager vi de gode ting i livet for givet, og hverdagen kan være fyldt med bekymringer, hverdagsopgaver, arbejde, børn, krig i verden og meget mere. Men Gud opfordrer os i sit ord til at være begejstrede, fordi han elsker os og kun vil os det bedste.

I Filipperbrevet 4,4 står der: *“Glæd jer altid i Herren! Jeg siger igen: Glæd jer!”*

Gud ved, at vi kan blive optaget af alt det, som ikke nødvendigvis er positivt, og at vores syndige natur kan få os til at være negative eller se det værste.

Med begejstring i vores liv kan vi se tingene fra et nyt perspektiv, og i de fleste tilfælde er glæde noget, der smitter. Vores måde at være i verden på bliver set, og måske er det den eneste forkyndelse, vi giver videre til andre.

Begejstring er en gave fra Gud til os.

Fem måder at blive inspireret på til at få din begejstring for Gud og livet tilbage

FEJR ANDRE MENNESKERS LYKKE OG SUCCESER

Når vi glæder os over andres succes i livet, kan det have en positiv effekt. At føle glæde på vegne af en anden styrker fællesskabet, som er afgørende for ens egen lykke.

“Glæd jer med de glade” (Romerne 12,15).

“Desuden opfordrer jeg jer, kære venner, til at fokusere jeres tanker på det, der er sandt og ædelt, ret og rent, det, man værdsætter og taler godt om, ja alt, hvad der udmærker sig og er værd at rose” (Filipperne 4,8).

SMIL TIL ANDRE

Et smil koster ingenting, og faktisk kan det at smile styrke dit immunforsvar. Når du smiler og griner, slapper kroppen af, og du får færre stresshormoner. Det kan også have en positiv effekt på dem, du smiler til, for det får dem til uden at tænke over det at smile tilbage. Det kan også betyde, at du opmuntrer en person, som måske har haft en dårlig dag – og dermed gør en forskel.

*“Et smil varmer hjertet, gode nyheder giver ny styrke”
(Ordsprogenes Bog 15,30).*

TJEN I DIT FÆLLESSKAB ELLER DIN MENIGHED

Når vi tjener andre, giver vi noget af os selv, og når man gør det, kan man ofte glemme sine egne udfordringer i livet. Det skaber glæde i ens indre at glæde andre, og nogle gange bliver man selv endnu mere taknemmelig for alt det, man har.

“Bliv ikke sløve. Vær brændende i ånden. Tjen Herren” (Romerne 12,11).

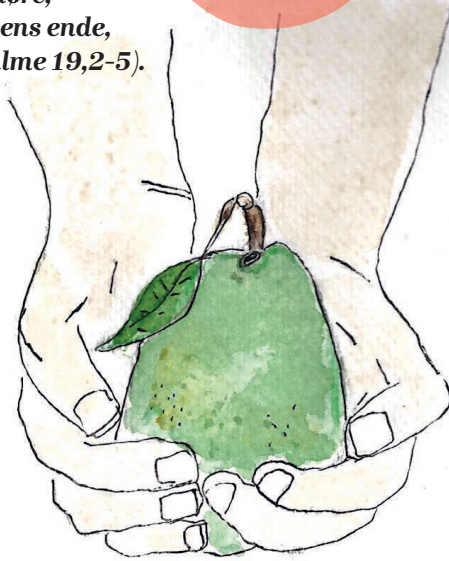
“Derfor, mine elskede venner: Stå urokkeligt fast og gør altid jeres ydelse i tjenesten for Herren. I ved jo, at jeres arbejde for ham ikke er forgæves” (1 Kor 15,58).

SE PÅ HANS SKABERVÆRK

Gå en tur, og se hans skaberværk på ny. Blomster, dyr, træer og himmelrummet – alt er som et smukt maleri, der venter på, at vi opdager det.

*“Himlen vidner om Guds herlighed,
universet udtrykker hans underfulde skaberkraft.
Dag efter dag forkynder solen Guds storhed,
nat efter nat vidner stjernerne derom.*

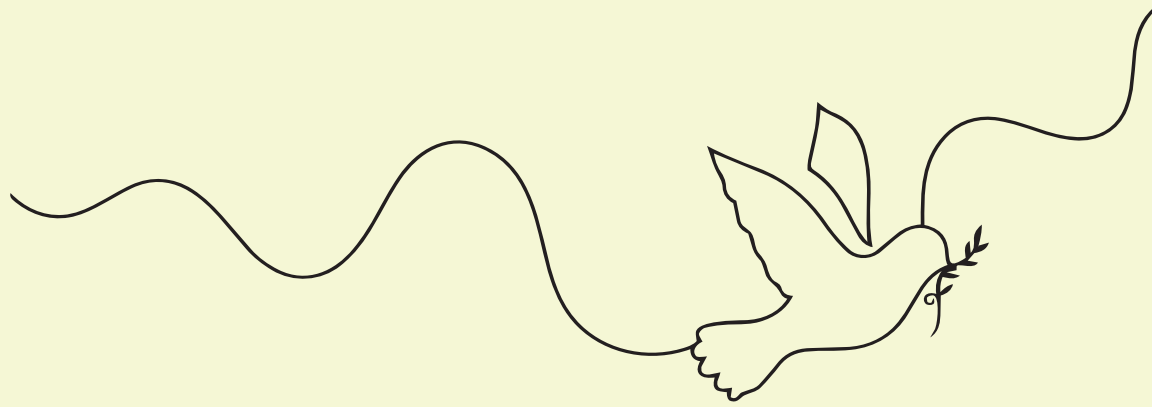
*Skaberværket taler ikke,
der er ingen stemme at høre,
og dog når budskabet til jordens ende,
det kan ses overalt i verden” (Salme 19,2-5).*

VÆR TAKNEMMELIG

Det ligger i vores natur at sammenligne os med andre. Når vi gør det, kan vi ofte føle, at vi ikke er gode nok, ikke har nok eller ikke er perfekte nok. Vi vil gerne have mere, opleve mere eller ligne andre. Men Gud har skabt hver eneste af os unik med egne talenter og egenskaber.

Når vi er taknemmelige for alt, hvad vi har, og alt det, vi er, takker vi vores far, som alle gode gaver kommer fra. Vi glemmer alt det, vi ikke har, og bliver begejstrede for det, vi har.

“Det er udelukkende gode og fuldkomne gaver, der kommer til os fra vores himmelske Far, som har skabt lysene i himmelrummet. Hans lys er uforanderligt, og han skjules ikke af skygger” (Jakobs Brev 1,17).

Evighedsdimensionen skaber begejstring i hverdagen

Jo tydeligere evigheden bliver i bevidstheden, jo mindre kommer de jordiske bekymringer til at fylde, og jo dybere glæde kan der melde sig, siger valgmenighedspræst Henrik Højlund.

TEKST KAJA LAUTERBACH ILLUSTRATION FREEPIK

"Når Jesus i bjergprædikenen siger: 'Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen' (Matt 6,34), er det ikke en befaling, men en påmindelse om, at der er noget, der er meget større end vores korte liv."

Det siger valgmenighedspræst Henrik Højlund.

"Det er en nådig hjælp og en relevant befrielse."

Han peger på, at uanset hvor troende mennesker er, er rigtig mange meget jordisk fokuseret. Det betyder, at de meget let bliver ramt af bekymringer, der tager glæden fra dem.

"Men Jesus ønsker, at vi igen og igen skal rette blikket mod Gud og få evigheden indpodet i vores korte liv. Det giver fred i sindet og skaber en dyb glæde. ud over hvad det materielle kan give," siger han og uddyber:

"Paulus skriver i 2 Kor 4,18 en variant over der samme tema, nemlig at jo tydeligere evigheden bliver i vores be-

vidsthed, jo mindre kommer de jordiske bekymringer til at fylde: 'Vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en vægt af herlighed ... for det synlige varer jo kun en tid, det usynlige evigt'."

GIV BEKYMNINGERNE TIL GUD

Henrik Højlund understreger igen og igen, at jo mere man får evigheden ind i livet, jo dybere glæde kan der melde sig.

"Det fjerner imidlertid ikke uden videre hverdagsbekymringerne. Dem undgår mennesker ikke, men det giver en dimension mere," siger han.

"Det er heller ikke det, Jesus siger. Han vil bare minde om, at de ikke må fylde så meget, at de står i vejen for forholdet til Gud."

Valgmenighedspræsten peger på, at Jesus anerkender bekymringer som en del af menneskelivet ved at runde verset i Matthæusevangeliet af med, at

"Hver dag har nok i sin plage". Og i 1 Peter 5,7 siger Peter – helt i tråd med Jesus:- "Kast al jeres bekymring på ham".

"Det er også en dimension. Jesus ved godt, at kristne ikke er fri for bekymringer, men han opfordrer til, at vi giver dem til Gud."

DAGLIG ØVELSE AT KIGGE MOD DET USYNLIGE

Hvordan får man evighedsdimensionen mere ind i sind og tanker, sådan at glæden og begejstringen over at være Guds barn vokser frem?

"Det handler rigtig meget om at øve sig i det. Det kommer ikke af sig selv, men er en daglig øvelse at vende sindet mod Gud og kigge mod det usynlige. At få indpodet, at den usynlige virkelighed er meget stærkere end vores korte liv," siger Henrik Højlund.

Han tilføjer, at han tror, at mange af de bekymringer, mennesker – inklusive dem, der er troende – er præget af, er

sukke af længsel efter Guds fuldkomne verden.

Lige før udsagnet om, at kristne ikke skal være bekymrede for dagen i morgen, lover Jesus, at alt det andet skal gives dem i tilgift, der søger Guds rige først.

”Det betyder imidlertid ikke, at Jesus siger, at de skal nok få det, de ønsker sig. Det er ikke herlighedsteologi,” siger valgmenighedspræsten fra Aarhus.

”Vi må konstatere, at der også er kristne mennesker, der ikke får det, de kan ønske sig helt basalt. Alligevel gælder udsagnet også dem. ’Alt det andet’ er nemlig ikke materielle ting.”

Han forklarer, at det har med en større dimension at gøre, og det ser han ud fra en beretning i Matthæusevangeliet 19, hvor Jesus siger til en rig ung mand, at når han opgiver alt det materielle og følger Jesus, vil han få en skat i himlene.

”Der kommer evighedsdimensionen ind, og den skaber virkelig glæde.” ■

IVAN BACH JAKOBSEN

KONSITUERET KOMMUNIKATIONSLEDER

IBJ@MAIL.DK

HVOR ER GLÆDEN VED JESUS?

I Galaterbrevet kapitel 4 vers 15 spørger Paulus: “Hvor er nu jeres begejstring?”

Menigheden havde nemlig ændret sig, siden den første gang Paulus prædikede for dem. Dengang var budskabet om friheden i Kristus så stærkt og livsforvandlende, at de – som Paulus skriver – ville have revet deres egne øjne ud og givet ham dem, hvis han havde bedt om det. De var fulde af glæde og så begejstrede, at de var villige til at gå langt ud over det sædvanlige.

Nu var de på vej tilbage til et liv uden den frihed, som troen på Jesus giver. I stedet var de ved at lade sig styre af regler, krav og traditioner.

Lad Paulus’ spørgsmål være som et vækkeur, der giver dig mulighed for at stoppe op og tænke:

Er glæden over at kende, følge og tjene Jesus stadig levende i dig – som den var, dengang du oplevede, at Jesus satte dig fri? Glædes du stadig over at høre evangeliets frigørende budskab og over, at du får lov til at tjene himlens Herre?

Tænk over det. Begejstring er ikke noget, vi kan beslutte os til at have. Men hvis den mangler, kan vi bede om, at Guds ord igen må tænde troens ild i os.

HVIS BEGEJSTRINGEN MANGLER

Hvad nu, hvis begejstringen ikke bare er væk en dag eller to – eller en uge eller to – men virker som noget, der tilhører fortiden?

Så er det vigtigt at søge hjælp. Tal med en kristen bror eller søster, og bed om forbøn. Bed om, at Helligånden må nå dit hjerte og på ny tænde glæden over livet i frihed med Jesus.

KRISTNE ER FOR FØJELIGE OVER FOR ISLAM

Historiker **advarer mod passivitet** og mener, at Vestens kristne svigter i mødet med religiøs modstand.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO UNSPLASH

▲
Moské Essalam i Rotterdam.

Den amerikansk-koptiske historiker Raymond Ibrahim har i årevis dokumenteret forfølgelsen af kristne verden over. Alligevel er hans hårdeste kritik rettet mod kristne selv.

“Nutidens kristne tror, at deres religion begynder og slutter med én ting: at være sød, passiv og føjelig,” siger han til *Kristeligt Dagblad*.

“Kort sagt: en dørmatte over for alt.”

Ifølge Ibrahim har denne tilgang gjort kristne svage i mødet med ideologier, der ikke deler samme forståelse af tolerance.

FODSLÆBENDE OVER FOR ISLAM

Ibrahim mener, at kristne i Vesten systematisk misforstår islam ved at projicere egne værdier over på den.

“Man tror, at tolerance og tilgivelse vil blive gengældt, men i islam bliver det ofte opfattet

som svaghed,” uddyber han over for den kristne TV-station CBN.”

Han kritiserer også moderne dialoginitiativer for at være overfladiske:

“Det er ikke reel dialog, men en form for eftergivenhed,” forklarer han og advarer om, at denne tilgang kan forværre forfølgelsen af kristne. Resultatet er ifølge Ibrahim, at kristne fremstår tøvende, mens islam optræder mere selvsikkert.

ET KALD TIL ÅNDELIG GENOPVÅGNING

Som dokumentarist af overgreb peger Ibrahim på en udbredt tavshed.

“Jeg har aldrig oplevet en måned uden mindst et dusin angreb på kristne,” siger han.

Alligevel bliver forfølgelserne sjældent prioriteret i offentligheden. Det gælder også i lande som Nigeria, hvor kristne ofte rammes af vold.

Han kalder det et “åbenlyst hykleri”, at enkelte angreb får massiv opmærksomhed, mens systematisk vold mod kristne overses.

For Ibrahim skyldes problemet en dybere åndelig krise.

“Kristne er blevet materialister. De reagerer kun på fysisk vold – ikke på angreb mod troen,” siger han.

Han efterlyser derfor en kirke, der igen tør stå fast på sandheden.

“Hvis man virkelig tror, vil man også stå ved sin tro,” siger han og advarer mod, hvad han ser som en voksende kapitulation over for islams fremfærd i den vestlige verden.

For ham er budskabet klart: Kristne må genfinde modet – ellers risikerer de at sakke yderligere bagud i mødet med en stærkere og mere selvsikker modpart. ■

^
Mairead McGuinness er ny særlig udsending for tros- og religionsfrihed uden for EU.

Ny EU-udsending for religionsfrihed

Efter lang ventetid får trosfrihed igen en stemme i EU's udenrigspolitik.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO WIKIPEDIA

Efter mere end et år uden en ansvarlig har Europa-Kommissionen udpeget Mairead McGuinness som ny særlig udsending for tros- og religionsfrihed uden for EU. Posten har været ubesat siden slutningen af 2024, hvilket har vakt bekymring blandt kirkelige og politiske aktører.

Udsendingen skal arbejde under kommissær Magnus Brunner og fremme dialog med religiøse samfund globalt.

Udnævnelsen sker på et tidspunkt, hvor religiøs forfølgelse er stigende. I Nigeria dræbes flere tusinde kristne fortsat hvert år, mens kristne i lande som Indien og Pakistan oplever diskrimination og chikane.

“Rundt om i verden udsættes mennesker for vold eller død på grund af

deres tro,” siger seniorrådgiver Adina Portaru fra *ADF International*, som har hilst udnævnelsen velkommen:

“Næste skridt vil afgøre, om EU kan levere meningsfuld respons i forhold deres lidelser.”

VIGTIG ROLLE FOR KIRKEN GLOBALT

Stillingen blev oprettet i 2016 for at styrke EU's indsats for religionsfrihed. Den har tidligere spillet en central rolle i konkrete sager, blandt andet i beskyttelsen af forfulgte kristne.

Kritikere har dog peget på, at den lange periode uden en udsending har svækket EU's troværdighed som forsvarer af menneskerettigheder. Flere har efterlyst flere ressourcer og et stærkere mandat, så opgaven kan blive løftet både professionelt og systematisk.

OP MOD 50.000 I DANSKE FRIKIRKER

Folkekirkepræsten Henrik Holmgaard, som har rødder i en dansk frikirkelig tradition, har netop forsvaret en ph.d.-afhandling ved Det Frie Universitet i Amsterdam, Holland. Afhandlingens omdrejningspunkt er de danske frikirkers identitet, men giver også overblik over tidligere undersøgelseres talmateriale om frikirker.

Holmgaard anfører, at de klassiske "gamle frikirker" – baptister, metodister, Frelsens Hær og Missionsforbundet – nu tilsammen har under 10.000 medlemmer og dermed næsten er halverede siden 1950'erne. Omvendt er pinsebevægelsen i dens mest organiserede former – Mosaik, Apostolsk Kirke, Vineyard – nu tilsammen vokset til over 10.000 medlemmer, hvilket næsten er en fordobling siden 1950'erne.

FLERE KOMMER I FRIKIRKER END I FOLKEKIRKEN

Frikirkenet oplyser, at op mod 50.000 regelmæssigt har deres gang i en frikirke i Danmark – heraf er omkring 15.000 tilknyttet internationale migrant-menigheder. Ligeledes viser en optælling fra 2023, at der på en given søndag i hovedstadsområdet kommer flere til gudstjeneste i en frikirke (inklusive migrantkirker) end i en folkekirke.

Der er over 400 frikirker i Danmark – heraf er cirka 300 migrantkirker.

VÆKST TRODS VOLD OG TEOLOGISK SPLITTELSE

Påskeangreb, religiøs konflikt og debat om "falsk nåde" præger kristendommens udvikling i Afrikas folkerigeste land.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN FOTO UNSPLASH

Mange fortsætter med at gå i kirke trods risikoen. "De kan tage vores liv ... men ikke vores tro," lyder det fra en anonym kristen.

31 kirkegængere blev påskemorgen bortført under angreb på to kirker i delstaten Kaduna i Nigeria. Ifølge militæret blev de senere befriet efter en hurtig indsats.

"Gennem en hurtig indsats har soldater med succes forhindret et terrorangreb," oplyser militæret.

Fem gidsler mistede livet under redningsaktionen, mens yderligere syv blev dræbt under angrebet. Ifølge den lokale kirkeleder Caleb Bawa Maaaji var hændelsen "ganske uheldig".

ET LAND PRÆGET AF VOLD OG RELIGION

Nigeria er dybt religiøst opdelt mellem 56 procent muslimer og 43 procent kristne – hvoraf flertallet er protestanter – og landet er også blandt de steder i verden med størst religiøse spændinger.

Væbnede bander og jihadistiske grupper som Boko Haram står bag angreb, bortførelser og drab. Samtidig kæmper staten med at genoprette sikkerheden, mens kritik – blandt andet fra Donald Trump – har sat fokus på beskyttelsen af kristne.

TROEN VOKSER TRODS FORFØLGELSE

På trods af volden vokser kristendommen markant, især i nord. Biskop Habila Daboh beskriver udviklingen som "astronomisk" over for organisationen Aid to the Church in Need.

"Mit folk er lykkeligt ... fordi de har Kristus," siger han.

Selv alvorlige hændelser, som drab på præstestuderende, har ifølge biskoppen ført til, at flere unge ønsker at blive præster for at prædike fred og kærlighed.

KAMPEN OM TROENS INDHOLD

Samtidig foregår en intern kamp om kristendommens retning. I takt med kirkens vækst har herligheds- eller velstandsteologi fået stor udbredelse.

Ifølge nyere kirkelige analyser risikerer denne retning at forvanske kristendommens kerne ved at fokusere på succes og materiel fremgang frem for evangelisk frihed under ansvar, discipelskab og efterfølgelse. Kritikken retter sig mod en "falsk nåde", hvor tro fremstilles som en genvej til velstand uden krav om omvendelse eller ansvar.

Denne form for tro beskrives som en "religion af luksus eller ingenting", hvor nåden bliver passiv og uden konsekvenser for den troendes liv. I modsætning hertil understreger George Adimike i en klumme i avisen *Guardian Nigeria*, at "i den klassiske kristne tradition er frelsen gratis, men ikke billig – den kræver aktiv deltagelse, bod og næstekærlighed".

MELLEM FRYGT, VÆKST OG REFLEKSION

For kristne i Nigeria er virkeligheden dobbelt: på den ene side præget af vold, bortførelser og diskrimination – på den anden side af stærk vækst og engagement.

Mange fortsætter med at gå i kirke trods risikoen. "De kan tage vores liv ... men ikke vores tro," lyder det fra en anonym kristen.

Kristendommen i Nigeria står dermed i et spændingsfelt mellem ydre pres og indre udvikling – hvor både forfølgelse og teologisk debat er med til at forme troens fremtid. ■

JOHNNY LINDGREEN

VICEGENERALSEKRETÆR

JLS@DLM.DK

STOR OPTIMISME OG TAKNEMMELIGHED

Når jeg tænker på LM, er jeg særligt glad for, at vi er i stand til at fastholde det vigtige midt i forandringerne.

Det er en stor glæde i mit arbejde at møde den stabilitet og loyalitet, som så mange i LM's bagland udviser. Midt i denne stabilitet oplever jeg samtidig et LM, der er blevet mere åbent end det, jeg selv kendte i min ungdom.

Og det glæder mig. For selv om meget i LM stadig bærer præg af det velkendte og genkendte, er vi ikke længere så tilbageholdende med at tage nye arbejdsmetoder i brug eller udvide vores måde at arbejde og samarbejde på. Samtidig er det opmuntrende at se, hvordan mange unge vælger at blive i LM og er med til at sætte deres præg på organisationen.

VILJE TIL AT STØTTE BESTÅR

Tiderne forandrer sig, og jeg oplever, at LM følger med på en god og sund måde. Da jeg blev ansat for lidt over ti år siden, havde vi over 1.000 gavebreve – støtteaftaler, der bandt givener i op til ti år. I dag er tallet omkring 600, og der er en tydelig oplevelse af, at det er lang tid at bin-

de sig. Det afspejler en bredere samfundstendens: vi ønsker fleksibilitet og holder os helst fra langvarige forpligtelser.

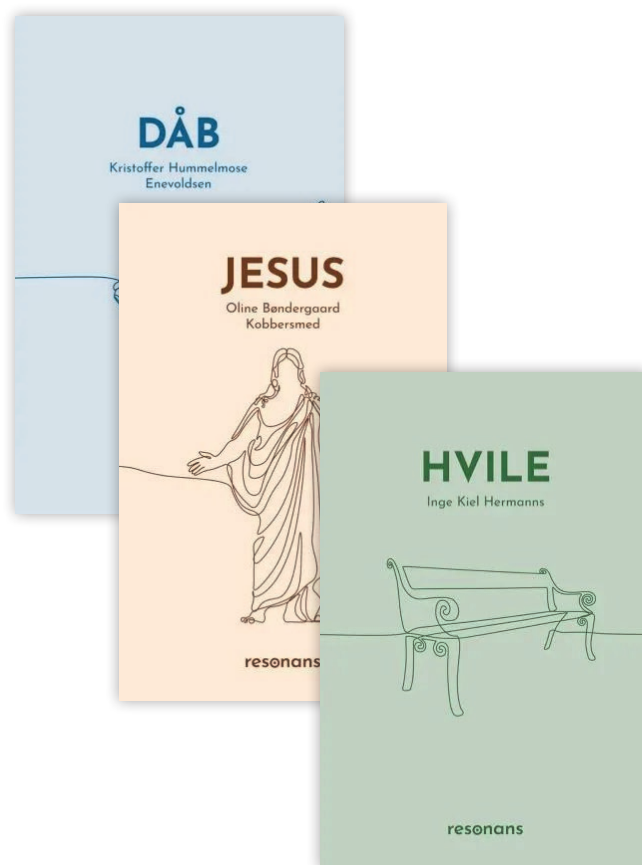
Alligevel er der grund til optimisme. For selv om formen ændrer sig, består viljen til at støtte. Det samlede gaveniveau har ikke lidt under udviklingen – støtten har blot fundet nye veje.

Måske skal der i dag kæmpes lidt mere for at nå målene, og måske sker forandringerne hurtigere end før. Men den opbakning, vi møder, giver grund til stor taknemmelighed.

UDRUSTNING FREM FOR BESKYTTELSE

Jeg glæder mig også over, at LM i høj grad er uafhængig af offentlig støtte. Det er de mange engagerede givere i netværket, der gør det muligt – og det er i sig selv værd at værdsætte.

Endelig ser jeg en udvikling, som giver særligt håb: Vi er i stigende grad optaget af at udruste den enkelte frem for at beskytte. Det er en vigtig bevægelse, som passer godt sammen med den større åbenhed, jeg oplever i LM i dag.

KRISTOFFER H. ENEVOLDSEN,

OLINE K. BØNDERGAARD, INGE K.

HERMANN:

RESONANS: DÅB, JESUS, HVILE

CREDO 2026

48 SIDER – 49,95 KRONER

Resonansserien fra Kristeligt Forbund for Studerende består af tre letlæselige og overskuelige bøger, skrevet i et klart og imødekomende sprog. Serien er tiltænkt som et overkommeligt tilbud – både økonomisk og i forhold til mængden af læsestof – uden at gå på kompromis med faglighed eller teologisk dybde. Der er bestemt ikke tale om "pixi-bøger" – tværtimod behandles emnerne indholdsmæssigt grundigt og respektfuldt.

Alle tre bøger følger en tydelig pædagogisk struktur. De indledes med en introduktion til emnet og er derefter bygget op omkring tre hovedafsnit, som gradvist fører læseren dybere ind i stoffet. Serien tager fat på centrale og ofte stillede spørgsmål i mødet mellem kristen tro og hverdagsliv – og det gør

En vellykket indføring i kristne kerne-emner

Bøgerne egner sig godt til enhver, der søger klare og gode svar på fundamentale spørgsmål om kristen tro, mener anmelder

ANMELDELSE IVAN BACH JAKOBSEN

den på en både relevant og tilgængelig måde.

HVORFOR SKAL VI DØBES, NÅR DET AFGØRENDE ER TROEN PÅ JESUS?

Bogen om dåben giver en velafbalanceret og forståelig gennemgang af dåben som nådemiddel. Læseren guides gennem både teologiske perspektiver og klassiske spørgsmål: Hvad betyder dåben konkret? Hvorfor barnedåb? Og hvorfor neddykkes personen ikke helt i vores tradition?

Selv om bogen er kort, formår den at behandle emnet fyldestgørende og respektfuldt.

HVAD HAR JESUS MED MIG AT GØRE?

Denne bog giver en klar og nærværende beskrivelse af, hvem Jesus er – både historisk og personligt for det enkelte menneske. Jesu liv og centrale begivenheder formidles levende og letforståeligt.

Bogen formår at bygge bro mellem den bibelske fortælling og nutidens menneske, så Jesu relevans i dag fremstår naturlig og troværdig.

HVORFOR HVILE, NÅR GUD KALDER MIG TIL SÅ MEGET?

Her behandles et særdeles aktuelt tema: hvile.

Bogen beskriver på omsorgsfuld og afbalanceret vis vigtigheden af at finde ro i en travl hverdag – uden løftede pegefingre. I stedet tilbydes en varm og bibelsk funderet refleksion over hvile som en nødvendig del af livet med Gud.

Selv om serien primært er målrettet unge på ungdomsuddannelser, egner bøgerne sig lige så godt til enhver, der søger klare og gode svar på fundamentale spørgsmål om kristen tro. De indeholder både solide forklaringer og enkle illustrationer, der gør stoffet let at tilegne sig.

Bøgerne er desuden oplagte i en medvandringssituation, da hver bog afsluttes med fem refleksionsspørgsmål, som inviterer til samtale og fordybelse.

Alt i alt er Resonansserien et vellykket og anbefalelsesværdigt bidrag til enhver, der ønsker en indføring i kristne kerneemner – formidlet med varme, klarhed og pædagogisk omtanke. ■

Serien tager fat på centrale og ofte stillede spørgsmål i mødet mellem kristen tro og hverdagsliv.

RUMMELIGHED SÆNKER IKKE BARREN – MEN SER MENNESKET FØRST

Kristne fællesskaber taler ofte varmt om rummelighed.

Men ifølge landsleder i Agape Marianne Karlsmose kræver ægte rummelighed mod til at se på egne blinde vinkler, vilje til at rumme uperfekthed – og **et nådefuldt blik på sig selv og andre.**

TEKST ROLF W. JØRGENSEN ILLUSTRATION FREEPIK

SAMMEN

Landsmødet den 9. maj har temaet: SAMMEN.

I *Tro og Mission* sætter vi derfor fokus på sammenhold, fællesskab og menighedsliv på disse sider i de kommende numre.

God læselyst.

"Vi tror på, at alle mennesker har værdi, fordi de er skabt. Ikke fordi de kan noget bestemt, har styr på livet eller lever på en bestemt måde."

Alligevel oplever Marianne Karlsmose, at værdi i praksis ofte bliver koblet til præstation, korrekthed eller det rigtige sprog. Nogle falder naturligt ind i fællesskabet, fordi de kender koderne. Andre står på kanten og mærker, at der findes et usynligt a- og b-hold.

"Det kan være meget svært at træde ind udefra, hvis man ikke kender de uskrevne regler. Og hvis der ikke er plads til det, vi ikke er stolte af, begynder vi at skjule os."

NÅR FORSKELLIGHED UDFORDRER FÆLLESSKABET

Ifølge Marianne Karlsmose er et vigtigt kendetegn ved rummelige fællesskaber evnen til at rumme forskellighed – også når den larmer. Det kan være mennesker med uro i kroppen, børn med diagnoser eller familier, hvor livet ikke passer ind i idealbilledet.

"Vi vil gerne fremstå som velfungerende, og der kan være stor skam forbundet med brudte relationer, sygdom eller udfordringer i familien."

I undersøgelser af svigt i kristne fæl-

lesskaber er det netop disse erfaringer, der går igen. Ikke nødvendigvis fordi nogen vil ekskludere, men fordi forventningerne er uklare, og fordi ledere – ofte ubevidst – kan lukke rummet for spørgsmål.

"Der sættes afgørende spor, alt efter om man oplever, at der er plads til tvivl og undren – eller om man ikke oplever sig set og rummet og derfor forsvinder mere eller mindre stille."

TYDELIG TRO UDEN AT MISTE KÆRLIGHEDEN

"Rummelighed betyder ikke, at alt er lige gyldigt. Kristne fællesskaber må gerne være tydelige i deres tro og værdier," understreger landslederen. Udfordringen opstår, når tydelighed bliver til skam eller fordømmelse.

Nøgleordet er et nådefuldt blik – et blik, der anerkender, at vi lever i en uperfekt verden, og at også kristne fællesskaber kan komme til at såre.

"Vi skal ikke stå i vejen for evangeliet ved at tale så ensidigt om bestemte emner, at mennesker føler sig forkerte."

Hun peger på risikoen for, at menneskelige holdninger bliver ophøjet til noget nær åndeligt, og advarer om, at bestemte synspunkter gøres til målestok for sand tro, for så flyttes fokus fra Jesus som verdens lys.

"Jesus møder mennesker og spørger, hvad de har brug for. Vi kan nemt blive mere optaget af at få sagt, hvad vi mener, end af faktisk at lytte."

LEDELSE, MAGT OG MODET TIL KONFLIKT

"Ledelsen spiller en afgørende rolle for, hvordan rummelighed mærkes i praksis. Særligt i ungdomsarbejde er

autenticitet vigtig," mener Marianne Karlsmosen.

"Når ledere tør dele noget fra eget liv, som er svært, signalerer det, at man ikke behøver have styr på det hele."

Samtidig er magt et tema, der ofte træder tydeligt frem. Ikke alle kan tåle at have magt, og den kan hurtigt blive ekskluderende – især hvis sproget bliver indforstået, og beslutninger ikke forklares.

Konflikter er uundgåelige, især når mennesker oplever, at "Gud har sagt" forskellige ting. Her kan tavshedskultur være ødelæggende.

"Vi er nødt til at arbejde med vores evne til at håndtere uenighed. Hvis vi tier, vokser konflikterne, indtil fællesskabet risikerer at gå i stykker."

DET NÅDIGE BLIK

For Marianne Karlsmosen er nøgleordet et nådefuldt blik. Et blik, der erkender, at vi lever i en uperfekt verden, og at også kristne fællesskaber kan såre.

"Et kristent fællesskab er et fantastisk udgangspunkt for at være et godt fællesskab – men det er ikke en selvfølge."

Hvis hun skal pege på ét konkret skridt, en menighed kan tage, siger hun:

"Sæt en aften af til at tale om rummelighed. Spørg jer selv, hvorfor I gør, som I gør, og hvordan det påvirker jeres evne til at sige ja til mennesker. Og vær åbne for, at noget måske skal ændres." ■

Lisbeth Hansen er leder af Sømandshjemmet – i dag kendt som Hotel SØMA – i Aasiaat.

De fik et kald til jobmission i Grønland

Lisbeth Hansen fik en henvendelse om at blive leder af Sømandshjemmet i Aasiaat.

Efter nogen overvejelse stillede hun og hendes mand sig selv spørgsmålet:

"Hvorfor skulle vi lade være?"

TEKST IVAN JAKOBSEN FOTO IVAN BACH JAKOBSEN, PRIVAT

Siden 2019 har ægteparret Lisbeth og Søren Hansen boet i Grønland, hvor Lisbeth er leder af Sømandshjemmet – i dag kendt som Hotel SØMA – i Aasiaat. Før det arbejdede hun på Søfartsskolen i Svendborg, mens han sejlede som maskinchef.

Da Lisbeth blev opmærksom på, at der skulle findes en ny bestyrer til sømandshjemmene i Grønland, begyndte en tanke at vokse hos dem. Begge havde i længere tid oplevet et indre kald til at rejse ud i en form for jobmission, men uden at vide præcis hvordan.

Kaldet begyndte imidlertid for alvor at tage form, da de fik en opfordringen fra Sømandsmissionen om at rejse til Grønland. Efter nogen tids overvejelse stillede de sig selv spørgsmålet: "Hvorfor skulle vi lade være?" Dermed var beslutningen taget.

Siden da har de boet i Aasiaat, en by på en ø ved udmundingen af Diskobugten på Grønlands vestkyst, i syv år. Indtil videre planlægger de at blive, så længe der er arbejde for dem at gøre.

De oplever, at det er en stor gave at bo der.

"Vi oplever, hvor meget både naturen og samfundet giver os. Det er stort at være en del af," fortæller Lisbeth.

Parret trives godt i det grønlandske samfund, hvor de oplever en stærk villighed til at lægge livets udfordringer i Guds hænder. Den afhængighed af naturen, som

mange grønlandere lever med, præger også deres syn på livet.

"Der er ikke nogen, der tager ting for givet. Mange er villige til at lægge det i Guds hånd og vente på svar," siger Lisbeth.

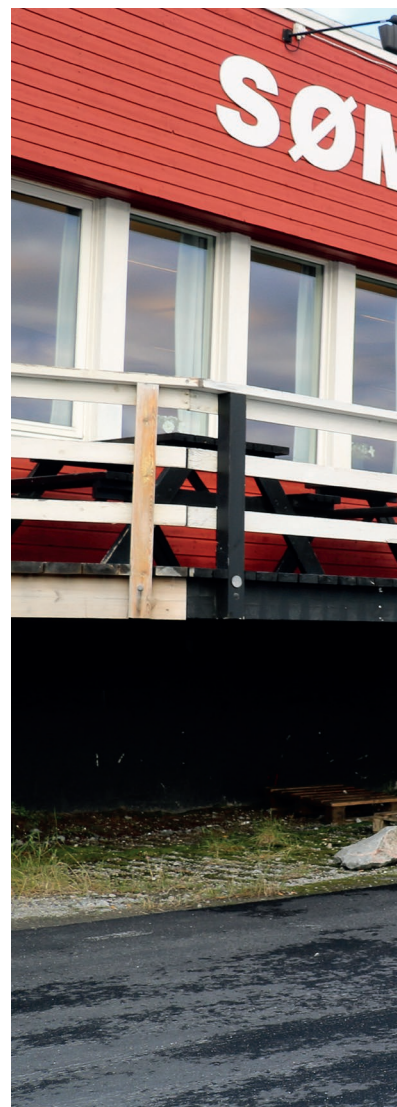
ET LEVENDE ÅNDELIGT FÆLLESSKAB

Gennem årene har parret opbygget et stærkt netværk i byen, blandt andet gennem deltagelse i gudstjenester i den lokale kirke.

"Selv om vi ikke forstår sproget, er det fantastisk at opleve det åndelige fællesskab i menigheden," fortæller Lisbeth.

Den kirkelige liturgi spiller en særlig rolle for hende.

"Liturgien hjælper med at forklare det, der sker i gudstjenesten. Nogle gange virker ordene næsten overflødige. Det er, som om vi bruger andre sanser i det kirkelige

fællesskab. Her taler Gud til os gennem andre kanaler,” forklarer Lisbeth.

Samtidig har parret også behov for et dansktalende fællesskab. Hver søndag aften samles omkring ti personer til andagt på Hotel SØMA, hvor de læser i Bibelen og synger lovsange sammen. Aftenerne foregår på dansk, men både grønlændere og danskere deltager.

For Lisbeth og Søren har det været vigtigt at møde lokalsamfundet med ydmyghed.

”Vi lever i en tværkulturel kontekst, og det kræver respekt og forståelse. Vi må spørge, hvad der er brug for, og lade lokalsamfundet vise os, hvor vi kan bidrage.”

De oplever, at deres kompetencer både kan bruges i byens liv og i kirkens arbejde, og at mulighederne for at bidrage vokser med tiden.

”Jo længere man bor her, jo flere muligheder opstår der,” fortæller Lisbeth.

✚ Gennem deres arbejde havde Lisbeth og Søren Hansen allerede en naturlig tilknytning til Sømandsmissionen, før hun blev leder af sømandshjemmet i Aasiaat.

LISBETH HANSEN

45 år

Født og opvokset på Mors

Uddannet som lærer og studie-
vejleder

Gift med Søren, der er byleder
hos Blue Water shipping i Aasiaat

Det er meget naturligt at tale om tro i Grønland. At bede bordbøn eller sige "om Gud vil" virker ikke fremmed. Mange er imødekommende og åndeligt bevidste.

UDFORDRINGER VED LIVET I GRØNLAND

Som årene går, ændrer udfordringerne sig også. For tiden oplever parret, at det kan være vanskeligt at være en del af et samfund, som er blevet en brik i et større geopolitisk spil.

"Det handler ikke om frygt for, at nogen kommer og overtager landet, men om en grundlæggende utryghed ved at være midtpunkt i en politisk konflikt."

Samtidig oplever de, at mange forhold om grønlandere stadig præger debatten i Danmark.

"Det kan være svært at skabe en nuanceret samtale. Alt for ofte handler fortællingerne om druk og sociale problemer. Men der findes rigtig mange gode og velfungerende familier, hvis historier desværre drukner i de negative fortællinger," forklarer Lisbeth.

Som kristen oplever Lisbeth også, at kirken har en vigtig opgave i Grønland

– ikke mindst i forhold til landets høje selvmordsrate.

NATUR, GÆSTFRIHED OG ÅNDSFRIHED

Når Lisbeth skal nævne det bedste ved at bo i Grønland, fremhæver hun især tre ting.

Først og fremmest naturen.

"Naturen er helt storslået. Guds storhed er så tydelig her. Jeg bliver mindet hver eneste dag om, hvor mægtig Gud er."

Derudover fremhæver hun mødet med grønlanderne.

"Deres gæstfrihed og den måde, de tager imod os på, betyder meget. Jeg sætter stor pris på fællesskabet med dem."

Endelig nævner hun den åndelige åbenhed i samfundet.

"Det er meget naturligt at tale om tro i Grønland. At bede bordbøn eller sige 'om Gud vil' virker ikke fremmed. Man-

ge er imødekommende og åndeligt bevidste.

EN VIGTIG OPGAVE

Lisbeth oplever også, at professionaliseringen af Sømandsmissonens arbejde har været med til at styrke indsatsen.

"Vi kan tilbyde gode og tidssvarende rammer til de sømænd, der kommer til Aasiaat, og til andre, der har brug for et midlertidigt sted at bo." ■

SØMANDSMISSIONEN

Vil du med på eventyr?

Lige nu har vi to **FANTASTISKE** ledige stillinger på fuld tid!

Din mulighed for at have et meningsfuldt arbejde og samtidig være på eventyr i det arktiske har aldrig været større!

- I **Diskobugten**, hvor hvalerne plasker omkring dig og roen er usammenlignelig.
- I **Sisimiut**, hvor naturen tager pusten fra dig.

Du får bolig og fuld flyttepakke
Du får ferie-fri rejser til DK
Du får kollegaer på hotel SØMA
Du får volontører tilknyttet

Se mere og søg stillingerne på:
www.somandsmissionen.dk/ledige-stillinger

+31 / DANSK BIBEL-INSTITUT

Økonomiansvarlig

Vil du være vores nye økonomiansvarlige på DBI? Bliv en del af en arbejdsplads, hvor omgangstonen er venlig, og hvor der er plads til alle.

Vi søger snarest muligt en ny kollega, som har bred interesse for budgetarbejde, økonomi og indsamling.

Ansøg hurtigst muligt - vi indkalder løbende til samtale

Læs mere om stillingen på www.dbi.edu via QR-koden

HVAD BIBELENS HELTE LÆRER OS OM MODGANG I TJENESTEN

»Bogen er en ærlig og oprigtig skildring af, hvordan tjenesten og livet er fyldt med modsætninger ... Jeg håber, bogen vil virke til trøst og opmuntring for dig, lige så vel som den gjorde for mig.«

TRO & MISSION

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

ER DU Bøgballe Friskoles nye viceskoleleder?

Har du lyst til sammen med skolelederen at stå i spidsen for en veldrevet friskole med stærke værdier og høj faglighed?

Brænder du for den daglige driftsledelse og motiveres af at skabe overblik, struktur og sammenhæng i en travl og levende skolehverdag.

Se den spændende stilling på: boegballefriskole.dk

Ansøgningsfrist 11. maj 2026

KONTAKT

Kresten Reuss
Kragh-Schmidt
MentalTouch

Konsulent

Kresten Reuss Kragh-Schmidt
tlf. 2968 9668

Skoleleder

Benjamin Hougaard
tlf. 2081 7864

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KIRKESANGER OG SOGNEMEDHJÆLP I HASLE-RUTSKER SOGNE, BORNHOLM

- Kirkesanger på 12 timer ugentligt.
- Sognemedhjælperstillingen på 9 timer om ugen fordelt mellem ca. halvdelen til børnearbejde og halvdelen til diakoni.

Stillingerne søges hver for sig. Men de kan evt. slås sammen til én stilling på 21 timer ugentligt.

Se alle oplysninger om de to stillinger på www.haslerutsker.dk eller jobnet.

Vi søger en pædagog med stedfortræderfunktion

Se mere på
denkristnefriskole.dk/ledige-stillinger

Pædagog søges i Solsikken i Skjern

Fast pædagog søges pr. 15. juni 2026 til kristent dagtilbud i Skjern, 30-34 timer ugentlig.
Læs mere på www.solsikken.name

Store lejligheder i Aarhus

Ladestander og
gratis parkering

Solrig altan og
grønne områder

Gratis nyttehave og
plads til husdyr

Lynhurtigt fibernet

Hejredalsparken.dk
Vi har boligerne — Kom med din hverdag

MALERFIRMAET

penta a/s

malerfirmaetpenta.dk

TRO & MISSION PÅ LYD!

Blinde eller svagsynede abonnenter kan få tilsendt Tro & Mission på cd uden ekstra omkostning.

Kontakt redaktionen på tm@dml.dk eller 48207680 og oplys navn, adresse, telefonnummer og cpr-nummer.

TRO & MISSION

Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dlm@dlm.dk / 48 20 76 60
www.dlm.dk

TRYK

Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.500
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR

Ivan Bach Jakobsen
ibj@dlm.dk / 60 62 93 11

REDAKTION

Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Rochelle Coote, grafiker

Ideer og artikelforslag modtages gerne på
tm@dlm.dk.

Magasinet's indhold er ikke nødvendigvis
udtryk for LM's ledelses holdninger.
Bibeltitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab
1992.

ABONNEMENT

Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge
under 30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke
er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både
gammel og ny adresse.

ANNONCER

Annoncer til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag den
28. april 2026.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER

Tro & Mission nr. 6/2026 udkommer 8.
maj.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE

2. kvartal 2026: T&M-2kv-2026
1. kvartal 2026: T&M-1kv-2026

STØT LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til
konto 2230 - 0726496390 eller via
MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/støt.

I LEGESTUEN HJERTERUM ER DER PLADS TIL ALLE

TEKST KAJA LAUTERBACH FOTO JOHANNA BLOHM ENEVOLDSEN

Hver onsdag formiddag er LM Ullerøds missionshus fuld af mennesker, der ellers ikke har deres gang i kristne kredse. Det er legestuen Hjerterum, der lejer sig ind i lokalerne der.

"For omkring tre år siden var vi tre mødre fra Hillerød Frimenighed, der tog initiativ til at skabe et frirum, hvor de voksne kan hygge og drikke kaffe og børnene lege," fortæller den ene af dem, Johanna

Klokken ni ankommer de første børn og deres forældre, og inden længe er der 20-25 børn. Børnene er fra helt små babyer til seks år.

"Vi har været oppe på 30, og når man tæller de voksne med, er der 50-60 mennesker i alt. Det giver masser af liv," siger Johanna og tilføjer, at det kun kan lade sig gøre, fordi der også er tre "bedstemødre" fra HF med. De bidrager med mange ting: sange, andagter og praktiske opgaver.

Klokken 9.45 er der en sangrundkreds og derefter boller saft og kaffe efterfulgt af aktiviteter for de lidt ældre børn.

Der er ikke andagt til hverdag, men altid kristne sange sammen med de "normale børnesange".

"Vi synger de samme 5-10 sange, så man lærer dem godt, selv om man ikke synger kristne sange ellers. Og til højtider, og når vi holder fest – for eksempel lysfest i stedet for halloween – holder vi andagt," siger Johanna.

FRA MUND TIL MUND I HJEMMEPASSERMILJØET

De færreste af dem, der kommer i legestuen, er familier på barsel. De fleste er hjemmepassere, og det betyder, at de kommer i flere år.

Det betyder også, at legestuen er vokset hurtigt, uden at det har været nødvendigt at reklamere.

"Vi har en Facebook-gruppe, og ellers bliver der fortalt om den fra mund til mund i hjemmepassermiljøet. Legestuen hedder Hjerterum, og vi oplever, at folk føler sig rummet og fortæller deres positive indtryk videre til andre," siger initiativtageren.

"Mange vender hurtigt tilbage, når de har fået et barn mere. Den yngste små søskende, der har været med, var kun en uge gammel."

TEMA: BEGEJSTRING

BEGEJSTRINGEN OPSTÅR, NÅR NOGET RØRER OS

Begejstring er for mange et så stort ord, at det kan være svært at beskrive. Men det er en følelse af stærk og ivrig glæde, som vi mærker, når vi oplever noget godt, der berører os.

Nogle kirker er kendt for et mere begejstret udtryk end andre, men det er ikke nødvendigvis et tegn på, at de er mere begejstrede end dem, der lever i en mere afdæmpet kultur – vi er bare forskellige.

Selv om vi er følelsesmæssigt forskellige, og vores udtryk varierer, er årsagen til den kristne begejstring den samme, uanset hvilke kirke vi kommer i. Den virkelighed, som Jesu korsdød og opstandelse åbnede for os, er grundlaget for vores begejstring.

»

***Vær ikke sørgmodige,
for glæden fra Herren
giver jer styrke!***

(Nehemias' Bog 8,10 BPH)